

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

2 Vtrum unum peccatum possit esse pœna alterius peccati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](#)

ARTICVLVS I.
Vtrum peccatum possit esse
pena peccati.

dium, scilicet di-
gnum esse poena,
quod reatus voca-
tur, de quo est que-
stio, virum sic pec-
cati effectus, in cor-
poz articulis, ex ex-
tremis anchor inuit,
extrema, & in responsione
medium, & in seconde
fatuus, & ad secundum expli-
cavit.

Super Questionis
Articulum se-
cundum.

Nart. 1. eiusdem
ordines, q. dubium pri-
mo occurrit simili-
citer, & ad hominem, an inordinatio qua-
est essentialem ma-
lum culpa, sit pena.
Et similiiter quidē
dubium est ex Scor.
in 36. dist. primi, hoc
tertius ex eo, quod
pena formaliter effi-
cienda boni come-
nientis voluntari &
volenti: fed priu-
tate & magis con-
tra voluntatem debi-
tis, efficiunt boni cō-
munitatis voluntari
& consequentia
deprimenti, & inuenient
boni cōmunitatis, quan-
tum magis conuenient
boni cōmunitatis, & magis
est.

RESPON. Dicendum, q. de
peccato duplicitate loqui possumus, per se & per accidēs. Per
se quidē nullo modo pecca-
tum potest esse pena peccati. Pecca-
tum enim per se considerat
s' in quod egreditur a voluntate:
sicut enim habet rationem cul-
pa, de ratione autem poenae est,
quod sit contra iustitiam, ut in
1. habitum est. Vnde mani-
festum est, q. peccatum, per se
loquendo, nullo modo potest
esse pena peccati. Per accidēs
autem peccatum potest etiam
esse pena peccati tripliciter. Pri-
mo quidē ex parte cause, que
est remoto prohibentis. Sunt
enim causae inordinatae ad pec-
catum, passiones, tentatio dia-
boli, & alia huiusmodi, q. quidē
causa impediunt per auxiliū
diuinā gratiā, quae subtrahitur
per peccatum. Vnde cū ipsa sub-
tractio gratiā sit quedam pena
& a Deo, ut supra dictum est, *
sequitur q. per accidēs etiam
peccatum, quod ex hoc sequi-
tur, pena dicatur. & hoc modo
loquitur Apostolus Rom. 1. dī-
ces. Propter quod tradidit eos
Deus in desideria cordis eorū,
quaē sunt animae passiones: ga-
licet deseriti homines ab au-
xilio diuinā gratiā, vincuntur
a passionib. & hoc modo semper
per peccatum dicitur esse pena
precedentis peccati. Alio modo
ex parte substantiae actus, q.
afflictione inducit, sive sit act
interior, vt patet in ipsa ira & i-

Auidia, sive actus exterior, ut pa-
tet enim aliqui graui labore op-
primuntur & dano, ut explicat
actum peccati, s' in illud Sap. 5.
Lassari sumus ī via iniuitatis.
Tertio modo ex parte effectus,
vt scilicet aliquid peccatum di-
catur pena respectu effectus cō-
sequens: sed his duobus vñ-
mis modis unum peccatum non
solum est pena precedentis
peccati, sed etiam sui.

AD PRIMVM ergo dicendū,
q. hoc etiam, q. quid aliqui puni-
tiuntur a Deo, dum permittit
eos in aliqua peccata profiteri,
ad bonum virtutis ordinatur,
quandoque quidem etiam ip-
sorum qui peccant, cum scili-
cet post peccatum humiliores
& cautiōres resurgunt. Semper
autem est ad emendationem
aliorum, qui videntes aliquos
ruere de peccato in peccatum,
magis reformidant peccare. In
aliis autem duob. modis mani-
festum est, q. pena ordinat ad
emendationē: quia hoc ipsum,
q. homo labore & detrimē-
tum patitur in peccando, natū
est tetrathere hoīes a peccato.
AD SECUNDVM dicendū, q. rō-
illa pedit de peccato s' in se. &
similiter dicendū est ad tertium.

ARTICVLVS III.
Vtrum aliquod peccatum inducat
reatum eternę penę.

AD TERTIVM sic procedit.
AVf q. nullum peccatum in-
ducat reatum eternę penę. Pe-
na enim in sua potestate, & in
potestate sicut in ordinatione
actionis voluntariae malum ma-
lum est voluntatis, ac proprie-
tatis, parva est pena volun-
tarie illam habere. Ex in-
voluntario autem duplicit. Pri-
mo quia talem inordi-
nationē inefi: non
est voluntarii. Se-
cundò, quia talem inordi-
nationē pati, non
est voluntarii. Constat autem & cā
ineffice peccanti, &
peccantem pati illā
dum incurrit illam,
nolens illā incurrire
si posset exercendo
actū peccati. Pro par-
te autē negativa ex
refolutione penę in
Deū vt caſam, rō-
sum. Cū n. ois pe-
na iusta sit, & a Deo,
vt patet p Aug i lib.
83. q. oportet, q. i-
ordinationē culpe es-
se in peccante, vel
incurrire peccante.

Prima Secunda S. Thomæ.

tes inordinationem
culpe esse penā, di-
stinguunt, q. ipsa du-
pliciter sumitur, scilicet
vt est à voluntate, & sic culpa &
non pena: & vt est ī
voluntate, & sic po-
na & non culpa: q. a
in potestate voluntati-
cis est primo modo,
& non secundo. Nā
voluntas iniquācum
subiectum, non ha-
bet formam inherē-
tem in sua potestate,
& sic est iusta & or-
dinata culpa. à
Deo autem dicunt,
q. est vt a deferētē.
Et hac opinio attri-
butur Magistro sen-
tentiā in 36. dist. 2. & videf-
habere multos fe-
quādes, quin etiam
S. Tho. tribuit p.
p. p. stirpia & verba.
Et quia hic lo-
quens de peccato p.
fe, dicit, q. peccati
per se consideratur
secundū quod egredit-
tur à voluntate,
sic enim habet ratio-
nem culpe, quasi p.
seruas le a peccato,
secundū cīmmē
aliam rationem, p.
ra, secundū quod
est in voluntate. Ve-
rum in hac re sicut
& in ceteris rationi
sum & authoritati
sanctorum obedien-
tia puto. Rationes
autem pro parte af-
firmativa, ex discon-
venientia & inuo-
luntario sumuntur.

In art. 5. &
3. q. 86. art. 4.
& 2. dist. 4.
q. 1. art. 5.
& 3. dist. 19.
in art. 2. & 4.
dist. 46. q. 1.
art. 3. & 3.
cōtr. c. 147.
& 144. & 1.
4. c. 93. Et
op. 3. c. 185
& 186. &
Ro. 2. dec. 2.

Liber 2. Ethic.
cap. 3. ante
med. to. 5.

C. 60. 2 me
dia to. 5.

AA 4 fit